

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE
cu privire la recurs

învinuirea lui

Ian Gozian

(art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-303/2025

1-17110365-01-Ira-27062025)

Recurs admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) CPP - sensul sintagmei „săvârșite cu aplicarea armei” din art. 328 alin. (2) CP; Obținerea calității de bănuț; Efectul expirării termenului de ținare în calitate de bănuț.

14 august 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Ecaterina Buzu

Instanța de apel – Ion Talpă, Ecaterina Arseni și Oxana Mironov

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Ian Gozian,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Alexandru Negru,

Leonid Chirtoacă, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ian Gozian, s-a născut în 1989 în or. Rîbnița. El a fost învinuit, în baza art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, de depășirea atribuțiilor de serviciu săvârșită de o persoană publică, cu aplicarea armei.

2. Ian Gozian a fost apărat de avocatul Serghei Șteliman.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) din 31 octombrie 2023, Judecătoria Orhei, sediul Central, a constatat vinovăția lui Ian Gozian în comiterea infracțiunii incriminate și l-a condamnat la doi ani de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de doi ani. La 17 aprilie 2025, [Curtea de Apel Nord](#) a respins apelul avocatului Serghei Șteliman și al lui Ian Gozian. Sentința a fost menținută fără modificări.

4. La 16 iunie 2025, avocatul Serghei Șteliman a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și adoptarea unei hotărâri de achitare a lui Ian Gozian, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sau încetarea procesului.

5. Urmărirea penală a fost inițiată la 09 martie 2016 și finalizată la 10 iulie 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 12 iulie 2017 – 31 octombrie 2023. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 18 decembrie 2024 – 17 aprilie 2025. Dosarul a ajuns la Curtea Supreme de Justiție la 27 iunie 2025.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

6. Ian Gozian a fost învinuit că, fiind locotenent de poliție și șef de post în cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, la 06 martie 2016, în jurul orei 03:00, aflându-se în stare de ebrietate avansată, fiind în afara orelor de serviciu, dar acționând în calitate oficială, a intervenit într-un conflict din preajma barului „Celebrity” din orașul Orhei. El fusese anterior agresat de Vladislav Tataru și Victor Vieru. Cu intenție și din răzbunare, fără temei legal, Ian Gozian a îndreptat pistolul din dotare, încărcat, spre pieptul lui Daniel Veverița, care se apropiase pentru a aplana conflictul, lipindu-l de corpul acestuia și creând un pericol real de aplicare a armei. Deși Daniel Veverița nu manifesta un comportament violent sau

illegal, Gozian a acționat în mod vădit disproporționat, încălcând prevederile legale privind utilizarea armei de foc și obligațiile legale și etice ale funcției de polițist. Fapta sa a generat frică victimei și a prejudiciat atât drepturile individuale ale lui Daniel Veverița la viață, integritate corporală și sănătate, cât și imaginea Poliției ca instituție publică. Această acțiune a fost calificată conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal.

7. Ordonanța de pornire a urmăririi penale, din 09 martie 2016, menționează numele și prenumele inculpatului și toate elementele învinuirii menționate în paragraful precedent. Urmărirea penală a fost pornită tot în temeiul art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal. La materialele cauzei nu există ordonanța de recunoaștere a inculpatului în calitate de bănuit. La 07 iunie 2017, inculpatul a fost recunoscut în calitate de învinuit (f.d. 100-101, vol. 1). Din materialele dosarului rezultă că, în perioada 09 martie 2016 - 07 iunie 2017, în privința inculpatului nu au fost întreprinse măsuri de urmărire penală. La terminarea urmăririi penale, apărarea nu a formulat obiecții față de materialele urmăririi penale (f.d. 105-106, vol. 1). Argumentul cu privire la încălcarea termenului de ținere a persoanei în calitate de bănuit a fost invocat pentru prima dată la 08 august 2023, în susținerile verbale ale apărătorului formulate în prima instanță (f.d. 114-116, vol. 2).

b. Probatoriul

8. Ian Gozian, fiind audiat în faza de urmărire penală, nu a recunoscut vina și nu a făcut declarații (f.d. 103, vol. I). În prima instanță, el a susținut că, la 05 martie 2016, era șef de post la Sectorul de poliție nr. 4 Bolohani și avea drept de portarmă. Deși era zi liberă, el efectuase activități operative și purta arma în husa din scurtă. După vizite la rude și la familia Pojar, el a mers cu aceștia la localul „Celebrity”. El a intervenit într-un conflict verbal între soția sa și Vladislav Tataru, iar apoi a părăsit localul. Ulterior, soția i-a relatat că fusese agresată, motiv pentru care a decis să revină la local. El ajuns acasă, a încercat să lase pistolul în safeu, însă nu a reușit, deoarece cheia nu ieșea din lacăt, iar cumnatul său minor era treaz și l-a văzut cu arma. El a precizat că a scos cartușele din încărcător, a introdus încărcătorul gol în armă, a prins pistolul la brâu și s-a dus din nou la local. Când a ajuns în fața localului, el a fost atacat, împreună cu însoțitorii săi. Vasile Pojar a fost lovit și a căzut la pământ, iar el a fost agresat – lovit din spate, trântit la sol și bătut. El nu a observat momentul în care pistolul i-a fost sustras. Polițiștii ajunși la fața locului au constatat că husa pistolului era goală, iar el a realizat atunci că arma lipsește. El a mai declarat că, în dimineața următoare, unii din cei care l-au atacat i-au reproșat că îi acuză de sustragerea armei. Ulterior, după ce pistolul a fost găsit, martorii Ion Catrinescu și Daniel Veverița au afirmat că ar fi fost amenințați cu arma de către el. Gozian a negat aceste acuzații și a susținut că, în momentul reținerii, nimeni nu a declarat că ar fi fost amenințat. El a precizat că pistolul nu era încărcat, nu a fost scos din husă și nu a fost afișat sau utilizat. El a purtat arma doar din motive de siguranță, deoarece nu o putea lăsa nesupravegheată acasă sau în automobil, iar decizia de a

o lua cu el a fost justificată (f.d. 120–121, vol. 2).

9. Partea vătămată, Daniel Veverița, a declarat că nu îl cunoștea anterior pe Ian Gozian și că, în noaptea de 05 spre 06 martie 2016, se afla în localul „Celebrity” din Orhei, împreună cu mai mulți cunoscuți, inclusiv cu Ion Catrinescu. La un moment dat, el a ieșit singur din local, a observat o altercație și s-a apropiat. În acel moment, Ian Gozian a îndreptat spre el un pistol de la o distanță de 1,5–2 metri și i s-a adresat cu cuvinte necenzurate, pe un ton agresiv. Speriat, Veverița a fugit. Ion Catrinescu nu se afla lângă el în acel moment. El a presupus că acesta plecase acasă. Ulterior, după altercații, cei doi s-au reîntâlnit, iar el a rămas peste noapte la Catrinescu. Ultimul nu i-a spus nimic despre arma lui Gozian. Daniel Veverița a mai declarat că nu a avut anterior conflicte cu Gozian și că nu știa că acesta era polițist. El a perceput îndreptarea armei spre dânsul ca pe o amenințare reală la adresa vieții sale. El nu a informat poliția în seara incidentului despre armă, ci doar despre altercațiile observate. A doua zi, la domiciliul său a avut loc o percheziție, întrucât pistolul era declarat pierdut, iar organele de poliție presupuneau că el l-ar fi sustras (f.d. 81, 133–132, vol. 1; f.d. 66, vol. 2).

10. Martorul Ion Catrinescu a declarat că, în noaptea de 05 spre 06 martie 2016, se afla în localul „Celebrity”, împreună cu mai mulți cunoscuți, inclusiv Daniel Veverița. La un moment dat, el a ieșit afară și a observat o altercație între mai multe persoane. El a văzut cum Ian Gozian a îndreptat pistolul spre Daniel Veverița, iar acesta a lovit cu mâna arma și a fugit speriat. După plecarea lui Veverița, martorul a reintrat în local pentru a-și lua haina. Când a ieșit din nou, l-a văzut pe Gozian căzut la pământ, luptându-se cu mai mulți tineri. În acel moment, Catrinescu a observat pistolul în husa aflată la brâul lui Gozian, l-a luat din impuls și l-a ascuns sub crengi, lângă un copac, la o anumită distanță de locul altercației. Ulterior, el s-a întors în fața localului. Când au sosit colaboratorii de poliție, el nu le-a spus nimic despre armă. A doua zi, el a arătat poliției locul unde a ascuns arma. El nu știa dacă arma era încărcată, nu a discutat cu Veverița despre pistol și a reacționat din panică (f.d. 82, vol. 1; f.d. 176–177, vol. 2).

11. Martorul Maria Gozian, soția condamnatului, a declarat că, în seara de 05 martie 2016, Ian Gozian a venit de la serviciu la locuința familiei Pojar, fără a trece pe acasă. La intrare, soțul i-a dat scurta, care era grea. Ea l-a întrebat ce are în ea, iar el i-a spus să nu pună întrebări. Deși nu a văzut pistolul, ea a presupus că în scurtă se afla arma de serviciu, știind că soțul ei, fiind polițist, o purta zilnic și o păstra acasă într-un safeu atunci când revenea de la serviciu. Maria Gozian a afirmat că, în seara incidentului din fața localului „Celebrity”, nu l-a văzut pe Ian Gozian cu arma asupra sa, nu l-a văzut folosind-o și nu l-a auzit amenințând pe cineva cu pistolul. După primul conflict din interiorul localului, ei au mers acasă, iar ea s-a schimbat. La întoarcere, conflictul s-a reaprins. Ea atunci nu a observat arma. Ea a aflat despre dispariția armei abia la Inspectoratul de Poliție, de la colaboratori, nu de la soț (f.d. 173–175, vol. 1; f.d. 118, vol. 2)

12. Martorul Iuliana Ivancenco a declarat că, în noaptea de 05 spre 06 martie 2016, se afla la localul „Celebrity” împreună cu o prietenă. Ea a văzut cum Ian Gozian, ieșind dintr-un automobil, a fost atacat de mai mulți băieți care l-au lovit cu pumnii și picioarele, punându-l la pământ și că o fată a fost împinsă când a încercat să-l apere. Conflictul a durat 4–5 minute, până la sosirea poliției (f.d. 233-234, vol.1; f.d.113 vol. 2).

13. Martorul Serghei Zubco a declarat că, în noaptea de 05 spre 06 martie 2016, se afla în fața localului „Celebrity”, unde a observat conflictul dintre Ian Gozian și mai multe persoane. El a văzut cum Gozian a căzut la pământ, s-a ridicat și a fost lovit de un bărbat și o femeie. La faza urmăririi penale, Zubco a declarat că a observat arma de serviciu la brâul lui Gozian, dar acesta nu a amenințat pe nimeni cu ea. În instanța de judecată, el a precizat că nu își mai amintește dacă a văzut arma (f.d. 85, vol.1; f.d. 25, 117, vol. 2).

14. Martorul Vasile Pojar a declarat că, în seara de 05 martie 2016, s-a aflat împreună cu Ian Gozian și soțiile lor la barul „Celebrity”. În local, două-trei persoane s-au apropiat de femei, iar una a lovit-o pe Maria Gozian. Ian a intervenit și conflictul s-a mutat afară, unde s-au adunat peste 20 de persoane. El a ieșit mai târziu și a încercat să-i despartă. Ulterior, toți patru au mers la domiciliul lui Gozian, unde acesta s-a schimbat și au revenit la bar. Când a coborât din mașină, Pojar a fost lovit din spate și a căzut. Când el și-a revenit, i-a văzut pe Ian și Maria căzuți și loviți de mai mulți indivizi. El a urcat în mașină, dar cineva i-a spart geamurile. El nu a văzut ca Ian să fi avut asupra lui arma din dotare sau să fi amenințat pe cineva. A aflat ulterior, de la poliție, că arma a fost sustrasă (f.d. 89, vol.1; f.d. 88, vol. 2).

15. Martorul Sergiu Buhaniuc, agent de pază la „Bercut Grup”, la faza urmăririi penale a declarat că, în dimineața de 06 martie 2016, a intervenit de două ori la cafeneaua „Celebrity”. La prima chemare, conflictul era doar verbal, iar persoanele implicate s-au calmat la solicitarea echipei de intervenție. La a doua chemare, afară se aflau mai multe persoane care strigau și se îmbrânceau. Un angajat al Inspectoratului de Poliție Orhei a observat că Ian Gozian purta un toc gol pentru armă, iar un polițist l-a întrebat despre pistol, moment în care Gozian a spus că a pierdut-o în timpul altercației. Tot atunci, el a auzit-o pe soția acestuia spunând că, fiind acasă, a scos câteva cartușe din încărcător și a încercat să-l oprească pe Ian. În instanță, martorul a confirmat declarațiile anterioare. El nu a văzut arma propriu-zisă, nu l-a văzut pe Ian Gozian amenințând pe cineva, dar a auzit discuții privind lipsa armei (f.d. 83–85, vol. 1; f.d. 87, vol. 2).

16. Martorul Vladislav Tătaru a declarat că, în primăvara anului 2016, după ora 22:00, aflându-se în localul „Celebrity”, a intrat într-un conflict spontan cu Ian Gozian, pe care nu îl cunoștea anterior. Ian nu s-a prezentat ca polițist în timpul altercației. Conflictul a fost inițial verbal, apoi fizic, în interiorul localului, și a continuat afară, prin lovituri reciproce. Ulterior, el s-a reîntâlnit cu Gozian în

apropierea hotelului „Codru”, unde altercația a continuat, fiind despărțiți de persoane necunoscute. El nu a observat ca Gozian să aibă asupra sa vreo armă, dar a aflat ulterior de la polițiști că era căutată o armă. Daniel Veverița i-a spus a doua zi, că Gozian ar fi avut un pistol. El a auzit de la Ion Catrinescu că acesta ar fi luat arma pentru a evita consecințe negative. Catrinescu nu i-a povestit dacă arma a fost îndreptată spre cineva, ci doar a spus că a luat-o. Tătaru a confirmat că l-a lovit pe Gozian. El a fost condamnat împreună cu Victor Vieru pentru acele fapte (f.d. 140, vol.1; f.d. 86, vol. 2).

17. Potrivit procesului-verbal din 23 martie 2016, în cauza penală nr. 2016270120 a fost ridicat un pistol (f.d. 54, vol. I). La 07 iunie 2017, au fost anexate copii ale actelor din aceeași cauză, inclusiv sentința de condamnare în baza art. 287 Cod penal, în care Gozian figurează ca parte vătămată, procesele-verbale din 06 martie 2016 care atestă că arma a fost găsită pe un gazon, cu piedica de siguranță decuplată, fără cartuș pe țeavă, dar cu încărcător, precum și un tub cartuș de 9 mm depistat în portbagajul automobilului martorului Pojar (f.d. 57–79, vol. I).

c. Poziția apărării

18. Apărarea a solicitat achitarea lui Ian Gozian, invocând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Ea a susținut că învinuirea i-a fost adusă cu depășirea termenului legal de aflare în calitate de bănuț, contrar art. 63 Cod de procedură penală, la un an de la pornirea urmăririi penale, iar acesta a fost efectuată de un organ necompetent, în lipsa unei delegări legale. Apărarea a invocat că Gozian nu a îndreptat arma spre partea vătămată, nu a făcut uz de armă, aceasta fiind descărcată și lipsită de cartușe. Întrucât nu a existat o aplicare reală a armei și nu a fost dovedită intenția de a o folosi, fapta nu întrunește condițiile prevăzute la art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal.

d. Sentința

19. Prin [sentința](#) Judecătorei Orhei, sediul Central, din 31 octombrie 2023, Ian Gozian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat la doi ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept și funcții care permit deținerea armelor de foc pe un termen de cinci ani. În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de doi ani.

20. Instanța a reținut că faptele au fost confirmate prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor Vladislav Tătaru, Ion Catrinescu, Sergiu Buhaniuc și Serghei Zubco, precum și prin depistarea pistolului în apropierea locului incidentului. Declarațiile inculpatului și ale martorilor favorabili au fost apreciate ca mincinoase sau parțial credibile.

21. Instanța a respins argumentul apărării privind lipsa laturii obiective și

subiective a infracțiunii. Ea a reținut că declarațiile coroborate ale martorilor atestă că arma a fost îndreptată și lipită de pieptul părții vătămate și că, potrivit doctrinei, noțiunea de „aplicare a armei” include și acțiuni precum demonstrarea armei, sprijinirea acesteia asupra victimei sau amenințarea iminentă cu folosirea ei. În aceste condiții, folosirea armei de către inculpat a încălcat principiul proporționalității, întrucât partea vătămată nu era implicată în conflict, nu avea un comportament ilicit și nu era înarmată. Prin urmare, fapta se încadrează în art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal.

22. Instanța de fond a respins argumentul apărării privind pretinsa încălcare a termenului de aflare a lui Ian Gozian în calitate de bănuț. Acesta nu a fost recunoscut oficial în această calitate prin niciun act procedural dintre cele prevăzute la art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală. Urmărirea penală a fost pornită pe fapt, iar inculpatul a fost pus sub învinuire la 07 iunie 2017, fără ca anterior să fi fost emisă o ordonanță de recunoaștere ca bănuț, o ordonanță de aplicare a unei măsuri preventive sau un proces-verbal de reținere. Instanța a considerat că, în lipsa unui act oficial de recunoaștere ca bănuț, termenul prevăzut de art. 63 alin. (3) nu este incident.

23. Instanța de fond a respins și argumentul apărării privind pretinsa încălcare a competenței organului de urmărire penală, reținând că, potrivit art. 270 alin. (1) pct. 1) lit. g) Cod procedură penală, procurorul este competent să efectueze urmărirea penală în cauzele ce vizează colaboratori de poliție în legătură cu atribuțiile lor de serviciu, cu excepția infracțiunilor de corupție. Cum în speță fapta imputată nu este una de corupție, iar Ian Gozian deținea calitatea de colaborator al poliției, instanța a considerat legală competența Procuraturii Orhei.

e. Apelul și decizia instanței de apel

24. La 15 noiembrie 2023, Ian Gozian și apărătorul său au declarat apel împotriva sentinței, solicitând achitarea, pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii imputate. Apelanții au susținut că nicio altă persoană în afară de partea vătămată nu a confirmat că Gozian ar fi îndreptat arma spre aceasta. Martorii acuzației (Buhaniuc, Zubco, Cătrinescu) nu au văzut fapta imputată, iar instanța a interpretat greșit declarațiile lor. Gozian fusese anterior agresat de două persoane, fapt constatat prin sentința penală irevocabilă, iar reacția sa – chiar presupusă ca îndreptare a armei – era justificată în contextul unui atac în grup și al unei stări de tulburare psihică cauzată de comoție cerebrală. Arma nu era încărcată, fapt dovedit prin procesul-verbal de ridicare și lipsa cartușelor. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 218/2012, aplicarea armei presupune efectuarea unei împușcături, ceea ce nu s-a produs în cauză. Apelanții au mai susținut că urmărirea penală a fost pornită expres împotriva lui Gozian, iar termenul legal de trei luni pentru menținerea calității de bănuț nu a fost prelungit conform legii, motiv pentru care procesul penal trebuia încetat.

25. Prin [decizia](#) din 17 aprilie 2025, Curtea de Apel Nord a respins apelul ca

nefondat. Instanța de apel a reținut că fapta se încadrează în art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal. Ea a apreciat ca fiind credibile declarațiile victimei și ale martorilor Catrinescu și Tătaru, care au confirmat îndreptarea armei spre pieptul victimei și ascunderea acesteia ulterior. Partea vătămată nu manifesta un comportament agresiv, iar nicio altă persoană nu a utilizat arme sau obiecte periculoase. În aceste condiții, instanța a constatat că folosirea armei a fost nejustificată, disproporționată și contrară atribuțiilor legale, generând un pericol real pentru viața victimei și afectând grav imaginea poliției. Ea a pus în pericol viața și sănătatea unei persoane.

f. Recursul

26. La 16 iunie 2025, avocatul Serghei Șteliman a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și achitarea lui Ian Gozian. El a invocat că instanțele inferioare au interpretat eronat noțiunea de „aplicare a armei” prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 218/2012. Potrivit acestui text, aplicarea armei presupune tragerea în direcția unei ținte. În această cauză nu s-a dovedit dincolo de un dubiu rezonabil că arma a fost îndreptată de către condamnat spre o altă persoană. De asemenea, arma nu era încărcată și nu a avut loc nicio tragere. În aceste condiții, chiar dacă îndreptarea armei spre o persoană ar fi fost probată, nu se poate reține aplicarea armei. Recurentul a susținut că inculpatul a fost agresat de un grup de persoane, împrejurare constatată prin hotărâre penală definitivă. În asemenea circumstanțe, afișarea armei ar fi fost justificată prin starea de pericol și tulburarea emoțională provocată de agresiune. El a invocat legitima apărare. În ipoteza în care fapta ar fi considerată infracțiune, recurentul susține că aceasta nu întrunește elementele prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, întrucât nu a implicat aplicarea armei. Încadrarea corectă ar fi art. 328 alin. (1) Cod penal, pentru care a intervenit prescripția răspunderii penale. Recurentul a mai invocat menținerea condamnatului în calitate de bănuț peste termenul legal, ceea ce ar fi trebuit să ducă la încetarea procesului penal. În ceea ce privește probele, apărătorul a arătat că singura declarație incriminatorie este cea a părții vătămate, care nu este confirmată de niciun martor ocular, nici măcar de cei indicați de acuzare.

27. Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului depunerea referinței la recurs. La 12 august 2025, procurorul Cătălin Scutelnic a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului. La întrebarea privind momentul dobândirii calității de bănuț, procurorul nu a fost de acord cu argumentul apărării că Gozian ar fi dobândit calitatea de bănuț din momentul emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale. Urmărirea penală a fost pornită *in rem* (pe fapt), nu *in personam*, iar simpla menționare a numelui în partea descriptivă a ordonanței nu echivalează cu atribuirea calității procesuale. Conform art. 63 Cod de procedură penală și jurisprudenței Curții Constituționale (Deciziile nr. [25/2018](#) și nr. [62/2021](#)), calitatea de bănuț apare fie prin actele enumerate expres de lege, fie, prin excepție, dacă există acțiuni procesuale cu repercusiuni importante asupra

persoanei. Până la recunoașterea în calitate de învinuit, nu au existat asemenea repercusiuni sau limitări de drepturi ale condamnatului. La întrebarea despre sensul sintagmei „cu aplicarea armei”, din art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, procurorul a susținut că îndreptarea pistolului spre o persoană, chiar dacă acesta nu avea cartușe, reprezintă aplicarea armei. Acuzarea subliniază că, în cazul art. 328 Cod penal, „aplicarea armei” nu presupune neapărat tragerea sau lovirea, ci și utilizarea acesteia contrar legii pentru a crea o stare de pericol sau intimidare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.”

29. Prevederile relevante ale articolelor 251¹ și 251² Cod de procedură penală sunt următoarele:

„**Articolul 251¹**. Nulitățile absolute

(1) Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind:

- a) compunerea completului de judecată;
- b) competența instanțelor judecătorești după calitatea persoanei;
- c) publicitatea ședinței de judecată;
- d) participarea părților în cazurile obligatorii;
- e) prezența interpretului, traducătorului, dacă este obligatorie potrivit legii.

Articolul 251². Nulitățile relative

(1) Încălcarea dispozițiilor legale, altele decât cele prevăzute la art.251¹, determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.

...

(3) Nulitatea relativă se invocă:

- a) în cursul urmăririi penale – în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului;
- b) în instanța de judecată – numai pentru probele care sunt prezentate nemijlocit în instanță.

(4) Prin derogare de la alin.(3), în cazul în care, din motive întemeiate, partea nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de materialele urmăririi penale până la trimiterea cauzei în judecată, nulitatea relativă poate fi invocată în instanța de judecată.

(5) Nulitatea relativă nu se aplică și nu duce la anularea actului în cazul în care persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege.”

30. Prevederile din paragraful precedent au fost introduse în Codul de procedură penală la 22 august 2023. Până la această dată, prevederile relevante cu privire la nulități erau următoarele:

„**Articolul 251.** Încălările care atrag nulitatea actelor procedurale

(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluï act.

(2) Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

...

(4) Încălcarea oricărui alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmării penale – cînd partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.”

31. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;”

32. În perioada relevantă, art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal prevedea următoarele:

„**Articolul 328.** Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu

(1) Săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

(2) Aceleași acțiuni însoțite:

...

b) de aplicarea armei;

se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani..”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Recursul a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

34. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

35. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală. Critica aprecierii probatoriului, sub aspectul probării folosirii armei și a legitimei apărări, va fi examinată conform temeiului de la pct. 6). Argumentul cu privire la expirarea termenului de deținere în calitate de bănuït va fi examinat prin prisma temeiului de la pct. 4). Reținerea calificativului „aplicare a armei” și calificarea faptei conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal va fi examinat prin prisma temeiului de la pct. 1).

a. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

36. Recurentul susține că nu a fost dovedit dincolo de un dubiu rezonabil că condamnatul a îndreptat arma spre o altă persoană în timpul altercației și că el a acționat în legitimă apărare. El susține că respingerea acestor argumente de către curtea de apel a fost făcută arbitrar.

37. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nici o instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nici o bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul

procedurii (încheierea nr. [Ira-1251/2024](#), § 39).

38. Potrivit art. 38 Cod penal, legitima apărarea presupune un atac concret, actual și iminent. Din materialele cauzei rezultă că incidentul a fost constituit din două etape. După prima etapă, Gozian a plecat acasă, însă a revenit din proprie inițiativă. El se afla în stare de ebrietate și, din cate se pare, a revenit la locul incidentului pentru a cere explicații persoanei care i-a agresat soția. El a revenit având asupra sa arma. Aceste circumstanțe confirmă că argumentul cu privire la legitima apărare este vădit neîntemeiat.

39. Recurentul contestată faptul că condamnatul a îndreptat arma spre o persoană. Instanța de apel a subscris argumentelor primei instanțe, care, în baza declarațiilor a cel puțin doi martori, a ajuns la o concluzie opusă. Martorul Daniel Veverița (a se vedea para. 9) a declarat că condamnatul a îndreptat spre el arma. Ion Catrinescu a declarat că a văzut acest moment (a se vedea para. 10). Având în vedere aceste declarații ale martorilor făcute în instanța de judecată, aprecierea acestora nu este vădit nerezonabilă.

40. Prin urmare, în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

b. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală

41. Apărarea a susținut că ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit, adoptată la 07 iunie 2017, este nulă, deoarece ar fi fost emisă cu depășirea termenului de trei luni de la obținerea de către Gozian a calității de bănuit. Completul reține, în primul rând, că acest argument este temei de nulitate relativă și ar putea cădea sub incidența art. 251² Cod de procedură penală. El nu a fost invocat până la finalizarea urmăririi penale, deși art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală instituia o asemenea obligație (a se vedea para. 30). Din contra, la finalizarea urmăririi penale, apărarea nu a avut obiecții față de materialele urmăririi penale (a se vedea para. 7). Prin urmare, acest argument nu poate fi invocat în recurs. Totuși, în scopul uniformizării practicii judecătorești, Curtea Supremă de Justiție va examina temeinicia acestuia.

42. Completul notează că termenul limită pentru deținerea calității de bănuit a fost introdus pentru a proteja persoana suspectată de comiterea unei infracțiuni. Pentru a asigura o protecție efectivă a drepturilor și a preveni abuzurile, organul de urmărire penală are obligația, după apariția suspiciunii că persoana ar fi putut comite infracțiunea investigată, de a oferi prompt calitate procesuală suspectului. Completul este de acord cu poziția apărării că neemiterea de către organul de urmărire penală a unuia din cele trei acte prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală nu înseamnă automat că persoana suspectă nu are niciun drept în procesul penal care o vizează. Ar fi fost contrar scopului pentru care a fost introdus art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală dacă practica judecătorească ar tolera neacordarea deliberată a calității de bănuit, pentru a limita posibilitatea persoanei suspecte de a se apăra.

43. Din ordonanța de pornire a urmăririi penale rezultă în mod cert fapta investigată, încadrarea ei juridică, precum și că condamnatul este suspectat de comiterea ei. Din descrierea faptei penale este evident că nicio altă persoană nu putea fi suspectată de comiterea acestei infracțiuni (a se vedea para. 7). Completul are în genere dubii că, având în vedere elementele constitutive al infracțiunii, o urmărire penală în baza art. 328 Cod penal poate fi pornită *in rem*. Aceste aspecte deosebesc prezenta cauză de cea soluționată prin decizia nr. [1ra-1392/2023](#). Având în vedere cele menționate în paragraful precedent, din momentul emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale, condamnatul a dobândit calitate de bănuț. Faptul că în privința condamnatului nu au fost întreprinse măsuri de urmărire penală nu afectează această concluzie, însă contează pentru a stabili efectul deținerii peste termen a unei persoane în calitate de bănuț.

44. Condamnatul a fost recunoscut în calitate de învinuit peste mai mult de 14 luni de la emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale. Prin urmare, termenul de trei luni de ținere în calitate de bănuț a expirat. Totuși, expirarea calității de bănuț nu atrage automat încetarea procesului penal. Art. 230 alin (2) Cod de procedură penal, care se referă la nulitatea actului efectuat peste termen, urmează a fi interpretat în coroborare cu art. 251² Cod de procedură penală, care reglementează nulitatea relativă. După cum prevede art. 251² alin (1) Cod de procedură penală, încălcarea termenului legal atrage nulitatea actului procedural doar în cazul încălcării caracterului echitabil al procesului sau a drepturilor părților. Cu adevărat, nulitatea relativă automată poate duce la încălcarea drepturilor victimei infracțiunii (a se vedea hot. CtEDO [I.G. v. Moldova](#), 2012) sau reprezenta o sancțiune procedurală prea severă în calea atingerii scopurilor justiției penale.

45. Apărarea nu a explicat cum întârzierea în acordarea calității de învinuit a afectat echitatea procesului sau drepturile părților. Din materialele cauzei rezultă că, până la acordarea calității de învinuit, acțiuni de urmărire penală în privința condamnatului practic nu au fost efectuate. De asemenea, condamnatul nu a suferit consecințe directe a emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale. Prin urmare, și în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

c. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

46. Prin prisma acestui temei de recurs va fi examinat argumentul recurentului cu privire la calificarea eronată a faptei conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal. Recurentul susține că îndreptarea unei arme de foc în care nu erau cartușe în direcția unei persoane, în timp ce condamnatul folosea înjurături, nu echivalează cu „aplicarea armei”, în sensul art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal.

47. Completul reiterează că, pentru ca excesul de putere să fie încadrat conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, trebuie constatată „aplicarea armei”. Textul calificativului din art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal diferă de calificativele

din art.art. 164 alin. (2) lit.g), 166 alin. (2) lit. f), 171 alin. (2) lit. f), art, 172 alin. (2) lit. e), 188 alin. (2) lit. e), sau art. 189 alin. (3) lit.b) Cod penal. Dacă art. 328 alin. (2) lit. b) are drept calificativ agravat „săvârșite cu aplicarea armei”, celelalte norme au calificativul „săvârșite cu aplicarea armei sau a altor obiecte folosite în calitate de armă”. Spre deosebire de încadrarea juridică conform art.art. 164 alin. (2) lit.g), 166 alin. (2) lit. f), 171 alin. (2) lit. f), art, 172 alin. (2) lit. e), 188 alin. (2) lit. e), sau art. 189 alin. (3) lit.b) Cod penal, unde este determinantă percepția victimei, în cazul încadrării juridice conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal contează intenția făptuitorului și atingerea adusă bunei desfășurări a activității în sfera publică. Prin urmare, în cazul folosirii unui dispozitiv prezentat drept armă, sau a unei arme despre care făptuitorul știe că nu poate trage focuri, fapta nu poate fi încadrată conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal. Această interpretarea rezultă și din [Hotărârea Plenului CSJ nr. 07/2017](#), care, în pct. 5.7, stabilește că calificativul „aplicarea armei” din art. 328 alin. (2) Cod penal presupune încălcarea regulilor privind aplicarea armei prevăzute de [Legea nr. 2018/2012](#). Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 218/2012, definește expres „aplicarea armei de foc” ca tragerea efectivă a focului în direcția țintei. Prin urmare, reținerea formei agravate de la art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, este posibilă doar dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege – tragerea efectivă a focului, sau încercarea de tragere a focului, când focul nu a fost tras din motive independente de voința făptuitorului. Nici prima instanță, nici instanța de apel nu a analizat aceste aspecte.

48. Apărarea susține că, după prima fază a incidentului, condamnatul a plecat acasă și a scos cartușele din armă. Arma găsită la locul faptei nu avea cartușe în ea. Din materialele cauzei nu rezultă că din armă s-a tras în perioada incidentului, sau după ce condamnatul a fost deposedat de armă. În asemenea circumstanțe, acuzarea nu a dovedit că condamnatul putea trage din armă în perioada incidentului, iar fapta acestuia nu putea fi încadrată conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal.

49. Completul este de acord cu concluzia primei instanțe și a instanței de apel că fapta lui Gozian a depășit limitele atribuțiilor de serviciu, încălcând drepturile altor persoane. În aceste condiții, și având în vedere că fapta nu putea fi încadrată conform art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapta condamnatului se încadrează în art. 328 alin. (1) Cod penal.

50. Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, prescripția răspunderii penale pentru infracțiunile mai puțin grave intervine în termen de cinci ani. Art. 328 alin. (1) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă. Infracțiunea a fost săvârșită la 06 martie 2016. Acest termen a expirat până la decizia instanței de apel. În aceste condiții, aplicarea pedepsei penale față de condamnat nu mai este posibilă. În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul expirării termenului de tragere la răspundere penală la faza judecării cauzei, instanța de judecată este obligată să pronunțe o hotărâre de condamnare,

fără stabilirea pedepsei. Stabilirea unei pedepse penale după expirarea termenului de prescripție contravine atât legii, cât și practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție (decizia nr. [1ra-1217/2024](#) § 44).

51. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) și 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite în parte recursul declarat de avocatul Serghei Șteliman, în numele lui Ian Gozian;

Casează decizia Curții de Apel Nord din 17 aprilie 2025 și sentința Judecătoria Orhei, sediul Central, din 31 octombrie 2023, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care Ian Gozian se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și se liberează de pedeapsa în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Leonid Chirtoacă